A reason to talk

Sachli Gholamalizad / kunstZ & KVS

75’ FR NL

THEATER | THÉATRE | THEATRE

@SACHLI_GHOLAMALIZAD

‘A reason to talk’ is equally moving, provoking and daring. A bold and beautiful piece of art.’

- Broadway Baby -

NL Sachli Gholamalizad, een actrice van Iraanse afkomst, zoekt in *A reason to talk* naar verklaringen voor de moeizame relatie die ze met haar moeder ondervindt. Ze duikt in haar familiegeschiedenis en gaat de confrontatie aan met haar moeder en grootmoeder. In A reason to talk monteert Gholamalizad zelfgedraaide beelden uit Iran en België, dagboekfragmenten, herinneringen, romans en soundscapes tot een erg persoonlijke voorstelling. De vele lagen en tegenstellingen in het leven van deze drie vrouwen worden door het gebruik van verschillende media op de scène tot leven geroepen. Is het een verhaal van uitersten dat eigen is aan het opgroeien in twee culturen of is het een verhaal dat eigen is aan moeders en dochters?

FR **Dans *A reason to talk*, Sachli Gholamalizad, une actrice d’origine iranienne, cherche à comprendre les causes de la relation compliquée qu’elle entretient avec sa mère. Elle se plonge dans l’histoire de sa famille et affronte sa mère et sa grand-mère. Elle monte des images qu’elle a tournées elle-même (en Belgique et en Iran), des extraits de journaux intimes, des souvenirs, des passages de romans et des paysages sonores et en distille un spectacle singulier et très intime. Les multiples strates et paradoxes dans la vie de ces trois femmes s’animent sur scène par l’usage de médias divers. S’agit-il d’une histoire d’exacerbations propres à celui ou celle qui grandit entre deux cultures ou s’agit-il d’une histoire propre aux mères et aux filles ?**

EN *In* A reason to talk *KVS face Sachli Gholamalizad tries to find out why she experiences such a strained relationship with her mother. She immerses herself into her family history and confronts her mother and grandmother in a compilation of texts & video. Gholamalizad interweaves video fragments she recorded in Belgium and Iran with diary excerpts, memories, novels and soundscapes, to arrive at a highly personal performance. The many layers and contradictions contained within the lives of these three women are brought to life through the use of various media. Is this a story of opposites, inherent to growing up between two cultures? Or is it a story that’s universal to mothers and daughters?*